

Hoge Raad der Nederlanden

Derde Kamer

nr. 28.702

2 december 1992

TB

Arrest

gewezen op het beroep in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van het Gerechtshof te 's-Gravenhage van 20 december 1990 betreffende na te melden navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting.

1. Aanslag en geding voor het Hof

Aan belanghebbende, die aanvankelijk in de inkomstenbelasting voor het jaar 1981 was aangeslagen naar een belastbaar inkomen van f 21.559,- van hemzelf en f 14.513,- van zijn echtgenote, is over dat jaar een navorderingsaanslag opgelegd naar een belastbaar inkomen van f 83.344,- van hemzelf en van f 26.955,- van zijn echtgenote, met een verhoging van de nagevorderde belasting van 100 percent, van welke verhoging bij besluit van de Inspecteur tot op 50 percent kwijtschelding is verleend.

Belanghebbende is tegen die aanslag en dat besluit in beroep gekomen bij het Hof, dat de navorderingsaanslag heeft verminderd tot een aanslag naar een belastbaar inkomen van f 29.649,- van belanghebbende en f 18.018,- van zijn echtgenote, het kwijtscheldingsbesluit heeft vernietigd en een kwijtschelding heeft verleend van 75 percent van de nagevorderde belasting.

2. Geding in cassatie

Belanghebbende heeft tegen 's Hofs uitspraak beroep in cassatie ingesteld en daarbij een middel voorgesteld.

De Staatssecretaris van Financiën heeft bij verzoekschrift het cassatieberoep bestreden.

3. Beoordeling van het middel van cassatie

Het middel kan niet tot cassatie leiden. Zulks behoeft, gezien artikel 101a van de Wet op de rechterlijke organisatie, geen nadere motivering, nu het middel niet noopt tot beantwoording van rechtsvragen in het belang van de rechtseenheid of de rechtsontwikkeling.

4. Beslissing

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is gewezen door de raadsheer Van der Linde als voorzitter, en de raadsheren Bellaart, en C.H.M. Jansen, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier Van Hooff, in raadkamer van 2 december 1992.

Van Hooff

Van der Linde